

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Корто: П. К. О. Львів 504.000.
"Бюро Чеських Леріон."
Прага, "Діло".
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 "
Піврічно 30.00 "
Річно 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.,
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 КОТ.

Франції загрожує страйк 80.000 робітників.

Якщо національна федерація металургічних працевластів не схоче порозумітися з професійними спілками металевих робітників у справі підвищення платень, 18. ц. м. вибухне страйк 80.000 робітників металургічного промислу.

ВИСЛІД ФРАНЦУСЬКИХ САМОУПРАВНИХ ВИБОРІВ.

Вчора відбулись у цілій Франції вибори до самоуправних органів; до деяких інцидентів не дійшло.

В год. 3.30 досвіта міністерство внутрішніх справ оголосило частинні висліди виборів до департаментальних рад, себто розподіл 1459-ох мандатів (на 1625), у 1022-ох виборчих округах вибори дали остаточні висліди, в 1437-ох відбудуться другі вибори. Частинні висліди такі: комуністи зберегли 5, здобули 3, втратили 2; соціалісти — 75, 18, 7; франц. соціалісти — 8,

1, 3; соц. республіканці — 16, 3, 6; соціалісти незал. — 5, 0, 3; радикали Пельсана — 1; радикальні соц. — 796, 31, 55; радикали — 70, 22, 21; людські демокр. — 12, 3, 1; ліві республ. — 170, 18, 26; респ.-дем. унія — 158, 42, 17; консерватисти — 53, 4, 9; суспільна партія 3, 3, 0; людська партія — 0, 1, 0.

Щодо рад підпрефектур (повітів) оголошено приділ 1260-ох мандатів (на 1867), з того в 784-ох округах вибори дали остаточні висліди, в 476-ох вибори відбудуться ще раз. Частинні висліди такі: комуністи зберегли 9, здобули 2, втратили 1; соціалісти — 38, 19, 14; французькі соціалісти — 1, 2, 0; соц. республ. — 7, 3, 4; соц. незалежні — 3, 1, 7; радикали Пельсана — 0, 1, 0; радикали-соц. — 179, 29, 35; незал. радикали — 51, 11, 21; люд. демокр. — 26, 6, 0; ліві республ. — 107, 21, 25; респ.-дем. унія — 188, 31, 24; консерватисти — 35, 10, 4; суспільна партія — 2, 9, 6.

Італійська відповідь у справі добровольців.

Вчора ввечері оголошено італійську відповідь на англо-французьку ноту у справі евакуації добровольців з Іспанії.

Італійський уряд висловлює вдячність, що Англія дає задоволення щодо незалежності Іспанії та, що змагає до того, щоб іспанська справа перестала бути джерелом постійних пірвань та непорозумінь. Таке саме становище, яке не раз його здекларувала. Вона разом з Німеччиною перша запропонувала заборону входу та евакуацію добровольців.

Але запрошення на конференцію 3-ох великодержав Італія не може прийняти, бо ця справа торкається ще й інших держав і також бургому та Валенсії, яка взагалі не погоджується на евакуацію добровольців зі своєї армії.

Щоб не доводити до дальших комплікацій, необхідно вести переговори у льондонському комітеті неінтервенції.

Італія не візьме участі в ніякій конференції, куди не запросять Німеччини.

Невідомі контрторпедовці затопили еспанський корабель.

Два контрторпедовці невідомого походження заатакували у віддалі 45 морських миль від альжирських берегів еспанський корабель „Кабо Сан Томе“, який вертався зі СССР. На кораблі вибухла пожежа і він осів на мілині. І моряк убитий, 6 ранених.

На сигнал „СОС“ надлетіли французькі підводники, та в міжчасі оба контрторпедовці зникли.

Авас подає: Рибакі, що були близько „Кабо Сан Томе“, бачили, що той корабель відстрілювався, заки осів на мілині. Двох важко-ранених моряків зпоміж врятованих померло.

АНАРХІСТИЧНА ЗМОВА У МАДРИДІ?

Париський „Ле Пті Журналь“ довідується, що у Мадриді викрили нову змову й арештували коло тисячі осіб. Арештованих масово розстрілюють.

Японська відповідь Женеві-Вашингтонові.

Японське міністерство закордонних справ проголосило комунікат такого змісту: Цісарський уряд з прикриттю стверджує, що Ліга Націй і американський уряд обвинувачують Японію в порушенні миру і договору 9 держав. Японський уряд твердить, що не Японія, лише

Китай викликав конфлікт, вдаряючи в японські права. Справжнім ворогом миру є Китай, який зі свого протияпонського наставлення зробив принцип національної політики та ужив збройної сили, щоб порушити японські інтереси

Югославянський уряд резигнує з конкордату.

Югославянський уряд рішив не предклати сенатові до ратифікації конкордату з Ватиканом, бо за два місяці від заворушень вун-

тринію-політична атмосфера не успокоїлася. Урядові кола сподіються, що православна опозиція ослабне.

Совітська морська база в Лібаві?

Від довгого часу стоїть у пристані Лібаві (Лібава) загадковий корабель „Яроп“, який кілька разів змінював назву, капітана і навіть прапор. У зв'язку з тим італійська „Газета дель Покімо“ оголошує ревелюційну вістку, що Ла-

тевія заключила зі СССР тайний договір, на основі якого Лібава має стати базою совітської воєнної флотії. Совітські спецпереводчики будуть там під наглядом агентів ГПУ стратегічні будівельні праці.

„Буржуазні націоналісти“ на Кримі.

У нагом рішучості кримської автономної республіки надано викрили шкідників, тепер

найшли там „буржуазних націоналістів“. Там відбудеться небагом чистка. (ПАТ.).

НОВА КНИЖКА! ФЕДІР ДУДКО

Дівчата очайдушних днів

Ціна 2 зол., почт. пересилка 30 сот.

Замовляти в Адміністрації „Діла“ або у всіх українських книгарнях.

Ніщо під сонцем не нове...

Львів, 11. жовтня 1937.

Що-правда: давно вже цього не було. Ходили вулицями Львова гуртки молодців, кричали „преч з гайдамаками“ і „нех жие Польска народова“ та — били вікна й вивіски: у крамницях Маслосоюзу, у книгарні Т-ва Шевченка, в „Доставі“. За ними бігли міські хлопчики і підтримували оклики, вдоволені, що є „забави“. Молодці час до часу зупинялись, коло них моментально збиралась юрба та один із многонащадних молодих людей виголошував імпровізовану промову, що складалась теж із кількох окликів, в яких „преч“ чергувалось з „нех жие“. Оклики, біганина, дзеленькіт битих шиб — все це витворювало настрій навіпів па-ніки, навіпів несмаку. Ніби й неповажна штука, але характеристичний симптом. Адже це знову пригадувалась вулиця: польська вулиця пригадувалась українському світові культурної та господарської творчої конструктивної праці.

Не знаємо, з якими почуваннями гляділи на ті вчорашні протиукраїнські демонстрації польські громадяни. Частина їх напевне ликувала, частина ставилась може байдужно; припускаємо, що може були й такі, які з журбою пригадували над небезпечними для польського народу і польської держави стежками, по яких бродить польська молодь — з камінням у кишенях, з палками у руках, зі словами ненависти на устах. Бо камінь і палка — це небезпечна річ: не тільки для тих, проти яких вони сьогодні звертаються, але і для тих, проти яких тими самими руками можуть звернутися завтра. Адже ледви кілька днів тому читали ми в одному варшавському проурядовому щоденнику високо-розумні слова, що молодь, яка стосує терор, привикає до нього і все шукає собі предмету, супроти якого можнаб стосувати терор. Небезпечна штука.

Небезпечна штука, коли вулиця доходить до голосу у справах відносин між двома націями в одній державі. Бо дійсно: чи можна мати до вулиці претенсії, що вона не здає собі справи з таких речей, як коєчність, необхідність і немінучість, щоб кількामіліонний відлам великого народу творив власні культурні й господарські організації, і що культурне й господарське піднесення всіх громадян лежить в інтересі не тільки того чужонаціонального народу, але й держави? Чи можна мати претенсії до тих молодців, що вони кричать „геть“, не пригадуючись: чи можна це „геть“ стосувати до мільонів автохтонного народу та ще й реалізувати те гасло — битим вікон і вивісок культурно-господарських установ?

Зде діється з польсько-українськими відносинами, коли вулиця має у них голос. На жаль, забірає той голос щораз частіше: ухвалами, резолюціями, пресовими статтями, „забавками“. У сліпому куті знайшлися ті відносини і направили їх відтілі. Бо розвій живої нації та проблема міжнаціональних взаємин — це така справа, яка залежить від законів, сильніших від найголосніших окликів і найбільшої кількості засобів нищення матеріального майна. Стримати розвиток живої нації таксамо не можна ніякими руйнівницькими силами, як не можна кермувати взаєминими двох націй — ме-тодами вуличних експресів.

Польської вулиці з її вчорашніми предств-ками й „ідеологічними виразниками“ на

Трибськове „chassis“ та багато нових
дотепер незнаних технічних уряджень
посідає **відбірник**

Philips Super 4-38

легковажимо. Знаємо, що та вулиця виступає
настрій, а настрої у суспільно-політичних спра-
вах — це немаловажний чинник; осоближ
тоді, коли той, хто той настрій виступає, є єди-
ним активним, метким і послідовним підметом.
Не легковажимо собі польської вулиці, бо зна-
ємо історію рідного краю у давньому й недв-
жньому минулому.

Але й не маємо найменшого нахилу роби-
ти з виступів польської вулиці нашої трагедії!
Не будемо шукати для себе трагедією навіть
тоді, коли здійснюється би мрія вчорашніх ге-
роїв львівського дня і їхня акція, що обмежи-
лася вчора тільки до кількох крамниць, охо-
пила би багато-багато ширші кола і нанесла
багато-багато більше шкоди українському ма-
теріальному доробкові. Бо прецедент вже бу-
вали. В ніякій іншій діяльній стара латинська
пословиця „ніль нові суб солі“ не має такого

застосування. І в нас і в інших народів, і не
тільки за останніх кільканадцять літ, але й у
весьвітній історії впродовж віків. І з наших та
чужих прецедентів відомо, що трагедією нації
буває тільки її власна недуга, а не удари ззов-
ни. Коли залягло не ослаблене іржкою — воно під
молатом гартується на сталь! Очевидно — не
тужимо за новими жертвами, бо й не були ми
ніколи прихильниками політики катастроф —
ані супроти інших, ані супроти себе самого.
Але й нервовий настрій, викликуваний вулиц-
ним терором, нервів нас не позбавить. Ані тепер
ані на будуче. Бо ми надто глибоко свідомі у-
країнської національної сили і надто певні, що
навіть деякі прикриті та шкідливі недокладності
у нашій хаті — це речі минаючі, це нестрашні
недуги здорового організму. Невміручого на-
ціонального організму.

— 0 —

Знаменита ідея і кепська її пропаганда.

Помішуйте статтю такого поважного ді-
ла, як п. Андрій Жук, як голос у дискусії
над болотою справою Всеукраїнського На-
ціонального Конгресу, взагалі, що погля-
ди п. В. Приходька, з якими він полемізує,
були виключно особистими поглядами п. При-
ходька. Розписуючи анкету в справі „нормалізації“, ми відразу підкреслили, що „за ком-
ний голос відповідає тільки його ш. автор і
ніхто більше“. Через те й ми вже не давали
жодної редакційної примітки до цієї статті.

Редакція.

Від кількох літ зі сторінок української на-
ціональної преси не сходять справа Всеукраїн-
ського Національного Конгресу. Тепер справа
опинилася на мертвій точці, а проте вона не

перестає цікавити й хвилювати український за-
гал. На превеликий жаль, пресова дискусія, за-
мість вяснити остаточно характер, цілі й зав-
дання Конгресу, вводить у ці справи зайву пу-
ганину. Таким робом можна мати претенсію не
тільки до тих українських кол, від яких без-
посередньо залежить реалізація конгресової
ідеї, але й до тих, що її пропагують і невмілою
пропагандою шкодять одночасно самій справі.

ФІКЦІЯ УНІВЕРСАЛЬНОСТІ В. Н. КОНГРЕСУ.

Головним пропагатором ідеї Конгресу є п.
Віктор Приходько. Тому, що він одночасно є
секретарем ініціативного конгресового Коміте-
ту у Празі, його статті на конгресові теми на-
бирають неначе офіційного характеру, тим

більше, що п. Приходько виступає немов в іме-
ні всієї наддніпрянської еміграції чи навіть
всього позагаліцього українського громадян-
ства („ми наддніпрянці і все позагаліцке укра-
їнське громадянство...“ — „Діло“ ч. 146, з 22,
Х.). Маю враження, що саме в наслідок стат-
тей п. Віктора Приходька українське громадян-
ство почало розуміти Всеукраїнський Націо-
нальний Конгрес, як установу, яка має охопи-
ти абсолютно всі ділянки українського націо-
нального життя, має стати універсальним по-
літичним чинником, заступивши всі існуючі
чинники, та взагалі не поминути ні одного ку-
тика землі, де живуть тепер українці, та ні
одної практичної справи, за яку бореться чи
якою цікавиться український нарід на якому-
небудь клатку землі. Читачі статей п. В.
Приходька мусли теж набрати такого переко-
нання, що досить буде, коли збереться разом
кількадесят чи кількасот осіб, уроджених в
ріжних краях ріжних континентів, що призна-
ють спільні українські національні ідеали і щось
для них роблять, а буде вже врятована украї-
нська справа та спадуть на українство всі бла-
годати, як манна з неба. Такі універсальні на-
дії, що вляжуться з отим пропагованим універ-
сальним характером Всеукраїнського Націо-
нального Конгресу, є — на мою скромну думку
— чи не одною з найповажніших помилок, че-
рез які досі Конгрес не відбувся, не замикаю-
чи, очевидно, очей і на ті безпосередні причини,
що трапилися в останніх двох роках.

ПРИГАДКА ДВОХ ПОДІЙ.

За час свого тринадцятирічного перебування
на еміграції був я свідком або я активним учас-
ником ріжних всеукраїнських акцій, які не при-
водили до практичного висліду і кінчалися не-
вдачею саме через надто широкий і надто роз-
плинчатий характер своїх цілей і завдань. Для
прикладу згадаю Загальну Українську Радю з
1915 року і Всеукраїнську Національну Радю з
1921 р. Обидві ці організації були подумані,
як найвищі загально-національні політичні ро-
мадянські установи, що мали визначати на-
прямні лінії української політики на всіх укра-
їнських землях, координувати діяльність за-
ступлених у них політичних партій і організа-
цій та у власній управі провадити ріжного ро-

Магазин жіночої конфекції

„Маргот“

Львів, вул. Коперника ч. 9.

Осінні плащі від зл. 45.—
Зимові плащі від зл. 70.—
Великий вибір суконь і трикотажів.
Прислуга по українськи.

ПАВЛО ЗАЙЦЕВ.

Вришталево чесний громадянин.

На могилу товариша і друга — М. Корчинського.

Замість китиці квіток на могилу дорогого
Михайла кидаю на папір цих кілька рядків, —
і рука тремтить їх пишучи, і сльози очі засте-
люють... 32 роки зналися, а серед тих довгих
років скільки-ж було таких, коли якщо не щод-
ня, то принаймні тричі на тиждень доводило-
ся зустрічатися з ним при націонал.-громадській
праці. Скільки і радісних, і сумних вражень пе-
режили колись спільно, скільки михлих згодок
нас дучило!

Пізнав я Михайла Корчинського в 1905 р.
в Петербурзі, як студента університету. Всі
українці знали високу худу постать вічно чи-
мось заклопотаного, довгорукого подольця з
гвинними добрими очима. Чи була хоч одна
українська імпреза, чи хоч один такий націо-
нальний виступ, де не брав би участі Михайло
Корчинський? Навпевно ні! Згадаю спільну пра-
цю в університетській громаді — бачу його, як
живого, бачу й огонь завзяття в очах і той ви-
раз безмежної доброти, якої він був уперть
позви. Студент Корчинський ніколи не зрозумі-
вав би того, хто спробував би його перекону-
вати, що крім громадських та національних
справ існують якісь інші, що ними можна б
було перейматися або хоч трохи цікавитися. За
університетською наукою він увесь свій час
завжди віддавав громадській праці. Матеріальні
застасти (а достатків він, здається, ніколи не
мавав!) ніколи його не турбували, він не виві-
ляв їх відчувати. Жив для України. Це не
слово, це правда. Не бракувало в нашому поко-
лінні ідеалістів, але найзавзятішим може з усіх,
що їх доводилося мені знати, був Корчинський.

Висліди його організаційно-політичної пра-
ці в студентських лавках були величезні. Студен-

том був довго. Коли оженився і спромігся на
невеличке окреме помешкання на 11-й лінії
Васильєвського Острову, хата молодого адво-
ката зробилася осередком нашого життя.
У 1913 році сімнадцять молодих енергійних укра-
їнців, що по скінченні високих шкіл зайняли
ріжні становища в Петербурзі, об'єдналися в мо-
лодому ТУП-і (Т-во українських поступовців).
Всі наші збори відбувалися в Корчинських. Я
мешкав поруч — у сусідньому домі. Бачилися
щодня. Забрали ми тоді в свої руки український
клуб. Корчинський кілька років був у ньому
діяльним головою Ради старшин. Українська
справа росла, розбухала. Михайла скрізь було
повно: головував, секретарював, складав відоз-
ви і мирив посварених, помагав незарадним. У
т. зв. „Благодійному Т-ві для видання дешевих
книжок“ теж був діяльним членом ради.

За часів його головування в клубі, ця пе-
редтим мало діяльна інституція наповнилася
сотнями людей — реферати, концерти, збори
всіхких організацій, — як у вулицу загуло. Сту-
дентство об'єдналися з громадянством. Неле-
гальна законспірована „Наша Школа“ (віль-
ний український університет) знайшли в украї-
нському клубі притулок. Коли за всіма нами
ходили шпигуни, то від Корчинського вони не
відходили ні на крок. Скільки небезпечних мо-
ментів переживав він тоді! Те, що робилося за
його згодою, під його організаційною кермою,
щодня, що години могло завести його до в'яз-
ниці. Чи Корчинський хоч колись завагався?
Ніколи! За 12 років спільної праці (від 1905 до
1917 р.) в Петербурзі я не пригадую ані одного
випадку, щоб Корчинський кудись спізнився
або не виконав якогось громадського дору-
чення. Його шанували, його цінили. Коли ви-
бухла революція, його обрели заступником го-
лови Національної Ради в Петербурзі.

Потім — Чернівець: він заступник черновець-
кого губерніяльного комісара (Буковини й По-
куття). І тут довелось мені з ним співпрацювати
при ліквідації режиму гр. Бобринського. Скіль-

ки запалу вкладав він у свою працю, скільки в
ній було віри в людей і яке глибоке розуміння
виконання найсвятішого обов'язку — служе-
ня нації. Потім Київ — Центральна Рада, центр.
комітет партії с-ф., державна служба, видав-
ництво „Друкар“ — скрізь Корчинський вису-
вався наперед своєю сумлінною працею, своїм
розумом, і скрізь його шанували та цінили. В
роках тяжкої боротьби (1919—20) він мужно
переніс усе, що довелося пережити активним
борцям. Скількиж то зазнав він тоді бідування,
скільки розчарування пережив! Чи хоч раз зне-
мігся, зневірився? Де там! Чим тяжче бувало
тим більшою була його енергія, тим жвавіше
працювала його думка. Так було і в Тарнові.
У Львові здобув собі загальне признание, як
видатний правник. Тяжко навіть зрозуміти, ко-
ли він, вічно заклопотаний громадськими й
політичними справами, встиг побути стільки фа-
хового знання! А ця його скромність і просто-
та! Він не знає у житті пози. З усіми був одна-
ковий. Людей умів любити, умів їх приймати
такими, які вони є. Гостинний, привітний, лю-
бив веселе живе товариство, любив життя.

Покоління, до якого він належав, дало ба-
гато активних національних діячів, але кожний
із нас скаже щиро, не вагаючись, що одною
з найзаслуженіших постатей епохи тих із нас,
кому судилося відігравати більшу роль, був
Михайло Корчинський, людина чистого серця,
кришталево-чесний громадянин, який робив
тільки те, у що вірив, і тільки так, як вірив.

Вістка про ранню смерть його справжнім
смутом огорнула всіх, хто його знав. Але ми,
його товариші, ми, ближчі, будемо йти до не-
знаного кінця завжди із спомином про доброго,
рідного „Агафоновича“, як зникли ми його
звати, і споми наші буде вічно болючий.

Корчинський був одним із найкращих синів
свого народу. Галицька земля прийме останки
Того, кому вся нація повинна скласти низький
заклін, поклін добре заслуженої вдячності.

— 0 —

Модні пальта жіночі і мужеські
та убрання найдешевше у фірмі
І. ШАПІРА Львів, Личаківська ч. 1.

ду діяльність, ціллю якої булоб досягнути найвищий національний ідеал. Практика показала, що цей універсальний характер ЗУР і ВНР під територіальним і предметним оглядом і був причиною їх недовговічного існування. Безпосередньою причиною припинення діяльності посередньої Ради була заповідь центр. держ. Української Ради була заповідь центр. держ. у 1916 році створити польську державу. Ця жвава хвилювала наддніпрянців, які спростили до ЗУР, зате всю увагу полонили галицьких українських діячів. Сам собою той факт в найменшій мірі не виправдував того галицького, що його зробила над собою ЗУР. Але при цій негоді випали галицькі досі компетентні і тактичні ріжниці думок у галицько-польському таборі (Народний Комітет і Парламентарна Репрезентація і ці ріжниці були суттєвою причиною, чому ЗУР, не розв'язуючись, перестала існувати. Союз Визволення України, перестав існувати в Раді Наддніпрянщини, не хотіли мішатись у внутрішні галицькі справи, з Ради виступив.

Подібна доля судилась і Всеукраїнській Національній Раді. Було це ширше й повніше об'єднання українських політичних організацій з усіх українських земель. Повстало воно в найкритичніший час української повоєнної історії, коли три уряди трьох українських держав опинились — на політичній еміграції! Всеукраїнська Національна Рада хотіла саме стати тим авторитетним громадсько-політичним осередком, а яким, від упадку всіх інших державних організацій, тужить українська суспільність, осередком, який був би або опорою для існуючих державних українських центрів, або сам виріс би на такий державний центр, під знаком універсальної національно-політичної ідеї. Але внутрішні політичні відносини були тоді ще більш складні, а неперемінливість у методах поведінки була просто рознузданістю: ген. Греков, як заступник голови Ради, дозволив собі в галицькій справі на такі „ходи“ на міжнародному терені, що на другий день виступила з неї галицька територіальна група і ВНРада перестала існувати!

СУТНЄ ЗАВДАННЯ КОНГРЕСУ.

Всеукраїнський Національний Конгрес це має бути передусім і головню всеукраїнська національна маніфестація, яка сказала світові те, що світ інколи призабуває, а саме, що існує українська нація і має свої національно-політичні аспірації. І для цього варта і треба довести справу Конгресу до позитивного кінця. Але колиб хто з такої маніфестації захотів робити політичне зібрання, яке малоб установити основи всеукраїнської політики та формулювати конкретні практичні завдання з відповідною тактикою для добуття конкретних цілей, — при політичному поділі нашої національної території і політичній розбіжності ріжних центрів і угруповань, — то згори треба сказати, що покликаний таким зібранням постійний орган практичної політики був би мертворожденою дитиною та джерелом ще більших внутрішніх сварок.

Очевидно, може і мусить існувати якийсь постійний всеукраїнський центр як орган інформації та взаємного зв'язку, з виключенням такої діяльності, яка в'язалась б діяльність політичних чинників поодиноких національних територій або накідала їм свою волю. Значіння такого центру залежатиме від поваги, яку вироблять собі його керівники, від політичного такту й розуму, що його вони проявляють у ході своєї практичної діяльності.

ЗАДНЯ ДУМКА П. ПРИХОДЬКА.

Однак п. Вікторові Приходькові залежить, здається, на такому центрі, який стояв би понад існуючими центрами або їх просто заступив, як надлюдна політична установа. Бо ось в його статті, надісланій до „Діла“ у ході анкети про „нормалізацію“, є така фраза: Галичина багато терпіла досі і не поведеться їй ніяка нормалізація також і в майбутньому, поки не буде упорядкована справа всього світового українства, отой „духової української імперії“. П. консолидації, політичної акції та зокрема справа наддніпрянської державної репрезентації. І в другому місці: „Маємо п'яту щодо числа в Європі націю, маємо невичерпні вільні сили, розкидані по цілому світі поза етнографічними межами України... і не маємо центру, що кумулює в собі всю ту енергію та патріотичний ентузіазм...“

Світове українство, духовна імперія, патріотичний ентузіазм, — а по дорозі ліквідація існуючого наддніпрянського державного еміграційного центру, який видно заважає цим планетарним планам! Ось де собака заритий! Для мене не підлягає найменшому сумнівові, що в основі конгресового плану деяких ініціаторів тієї акції лежав проєкт ліквідації існуючого УНР-івського центру, а бодай підпорядкування його „духовій всеукраїнській імперії“, отже абстрактній, або невідомому щодо складу і невідповідальному щодо настроїв і політичних кроків всеукраїнському центрові. Очевидно, що треба бути дуже наївним, щоб припускати, що змах на існуючий УНР-івський центр, що тепер виїзів отверто у статті п. В. Приходька, не викличе гострої реакції того центру, тим більше, що такі тенденції кожна розумна людина могла у пп. Приходьків вичувати з самого початку. Ясно, що справа скликання Всеукраїнського Національного Конгресу на тому виграді не може.

ЗАКОРДОННИЙ ЦЕНТР У. Н. Р.

Можна бути всякої думки щодо деяких осіб, які творять нинішню наддніпрянську державну репрезентацію, а розуміти під нею треба очевидно саме закордонно-еміграційний уряд УНР. Може дехто не поділяти орієнтаційних лівій того уряду і мати застереження щодо метод його праці. Але це немов внутрішні, а подекуди й просто технічні справи кожного проводу. Одиак це єдиний поважний політичний чинник, який репрезентує тепер українську державну ідею, з навізанням до Центральної Ради і Трудового Конгресу. В оцій безперервності легального державницького заступництва від часів існування української держави, як міжнародно-правної особовості, лежить головна вага того уряду, вага історичного прецеденту. І тому, хто хоче цей чинник обійти при яких-небудь всеукраїнських планах, або тими планами його перекреслити, той „всеукраїнського“ нічого в наших обставинах не зробить, а всеукраїнському престижеві на чужинському ґрунті нанесе болючий удар.

Я не виключаю, що в процесі творчої організаційної праці суспільності виб'ється на верх якесь одна політична організація чи блок організацій, що в рішальний момент виросте в таку силу і набере такого значіння, що перед нею

Речинсьє тягнення зближається. Листівки до-
силь на замовлення. Четверта льоса коштує 10 зол,
половина 20 зол, цілий льос 40 зол.
Просимо спішитись з замовленнями!
П. Н. О. ч. 500222.
ТЯГНЕННЯ ВЖЕ 21. ЖОВТНЯ!
ДІМ БАНКОВИЙ
ШІТЦІХАЕС 1-2
ЛВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА Ч. 7 (пл. Моперніна).

відійде в тінь або й розпливеться також існую-
ючий еміграційний центр і вона його заступить.
Але це може статись тільки в залежності від
(тепер невідомих внутрішніх і зовнішніх об-
ставин та сил, отже годі заглядати в те неві-
доме, бо нічого наразі там не побачимо.

Я не брав у підготовчій праці Конгресу без-
посередньої участі, але згідно з моїми цілком
достовірними інформаціями і галицький і по-
загалицький загаль, на який покликуються п. В.
Приходько, зовсім таких цілей, на які натякає п.
Приходько, на увазі не мав. Підготовча праця,
коч з трудом, але поступала вперед і давала
певні надії на успіх, бо в основних справах
було вже порозуміння і з кожним, що до центру
УНР ставляться інакше, ніж п. Приходько.
Кожий п. В. Приходько тепер, літом 1937 року,
старається справу представити інакше, імпуту-
ючи Всеукраїнському Національному Конгре-
сові інші цілі, в яких „світова імперія“ спо-
лучена з комбінаціями нових центрів і нових осіб
(невідомо ще яких), то це треба записати на
його виключний персональний рахунок. Треба
застерегтись проти того, щоб п. В. Приходько
промовляв в імені „нас наддніпрянців“ та
„всього позагалицького українського громадян-
ства“, бо такої легітимачії йому ніхто не давав.
Треба застерегтись, щоб він з титулу свого се-
кретарства закордонного підготовчого коміте-
ту, сіяв у цій справі бідомуство.

Ось саме мотив, що спонукав мене, людину,
яка стоїть від отих справ остеронь, забрати
голос. Через те я і мовчав довгий час, чекаю-
чи, може хтось більше компетентний спростує
„бідомуство“. Тим і треба пояснити, чому на
статтю п. Приходька з кінця серпня ц. р. щойно
тепер, а 6 тижнів потім, появляються ці мої
міркування.

Андрій Жук

Фатальна диспропорція...

Де мають дітись українські студенти?

Варшава, 9. жовтня.

Ректорати всіх варшавських високих шкіл
подали вже до відомо виследи прохань у спра-
ві: прийняття нововступаючих студентів до ви-
щих наук, заведень Українських кандидатів
зігноровано так, як ще ніколи передтим.

В університеті Я. Пілсудського на медици-
ну прийняли лише 2 українців (на 160 всіх
прийнятих, у тому числі 12 жидів). Така про-
порція вдержана теж дотично українців у всіх
інших факультетах. Приклад: на фармацевтич-
ний виділ прийнято, як дотепер, лише 1 укра-
їнець. Найбільше наших, як щороку, „записа-
ли“ на... право й гуманістику. Стоматологічна
Академія (дентистика) дала лише 5 місць для
українців, хоча їх зголосилося через У. П. Р.
і самостійно поверх 20 осіб.

Таке дивне відношення університетської
влади до українців помітне в усіх школах. Се-
ред нашого студентського молодника — пере-
полох. Особливо сильно відчули заподіяну
кризду студенти-волинники, що після відомих
волинських подій шукали спокою для студій у
Варшаві.

Між українським варшавським студент-
ством говорять, що на таких вид'ах, як ме-
дицина, ветеринарія і фармацевтика, справу
прийняття „полагоджують“ вже самі урядові
секретаріату, виписуючи на окладниках доку-
ментів червоним олівцем слово українець або:
православин, що означає згорі повний пше-
rus clausus.

Усі наші студенти, яким відкинули прохан-
ня на три згадані виділи, пробують податися
бодай на право чи гуманістику, але й тут їм
кажуть найчастіше, що вже... за пізно.

Така дивна політика шкільної влади, що
помітно гравітує в сторону „ендеко-народово-
велькопольського“ табору, має і свої добрі
сторони, а саме: активізує наше інертне доте-
пер і глухе на прояви організованого життя
волинсько-засокальське студентство. Як до-
в'ясується, у Варшаві має повстати небавком ор-
ганізація українського студентства усіх високих
шкіл, бо до існуючої Громади, як відомо, мо-
жуть належати лише студенти університету.

Ще одне: недавно інформували ми, як-то
приїтно міністр п. Косцілковський дивувався
українським студентам, що їх так багато сту-
діює право. Студентам годі було відповісти.
Бо й справді, що відповісти на таке клопітли-
ве питання? Хіба статистикою новоприйнятих
студентів медицини, що виглядає так: 146 по-
ляків, 12 жидів і 2 (двох) українців.

Як видно, лише двох українських лікарів
може виховати варшавський університет для
близько 7-ох мільонів нашого населення в дер-
жаві, на чолі якої стоїть прем'єр-лікар і в якій
кожна шкільна дитина знає, що так зв. „східні
креси“ нидіють без лікарської опіки, вливаю-
чись дурманом усіх пройдисвітів-знахорів.
Чи така диспропорція не фатальна?

Гром.

Італія обіцює підтримку Японії.

Райтер повідомляє з Токіо: Італійський ам-
басадор відвідав японського віцеміністра закорд.
справ і просив його повідомити японський на-
рід, що італійська нація готова всеціло підтри-
мати японську акцію в Китаю.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ДОРАДНИК ПОКИНУВ НАНКІН.

В Неаполі очікують нині повороту б. мі-
ністра фінансів Де Стефанія, який вертається з

Китаю, де був фінансовим дорадником при нан-
кінським уряді.

Тисячі амірають від пиття, заки один помре
від спраги.

Загальний З'їзд Союзу Українок у Львові.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ

По промові голови С. У., після перерви, за-
чалася 9. ч. м. в 6 год. веч. дискусія над звітами.

Перший промовляв голова „Сільського Господаря“, п. М. Луцький, який привітав з'їзд і підкреслює, що в краю є співпраця між С. Г. і С. У., тільки в центрі є непорозуміння. Господарство на селі є неподільне, не можна його ділити на господарку чоловіка і жінки. С. Г. му-
сить мати контроль над тим, що робиться на селі для піднесення господарства. Хочемо співпраці з С. У. і допомагати йому піднести культуру нашого жіноцтва.

П. Марія Басова, селянка з Гаїв біля Львова, короткими, але сильними словами висловила побажання, щоб Жіночі Громади і Секції Господиень перемістилися на Круги С. У., відтак заапетувала до п. О. Кислевської, щоб не по-
кидала праці в С. У. і не віддавала своєї „Жіночої Волі“ для Секції Господиень. Далше привітала п. С. Русову і п. Штогрин з Америки. Вкінці вітала до будови власного дому С. У. у Львові.

П. Стебельська (Самбір) підкреслила, що С. Г. входить у працю С. У. Нехай С. Г. веде тільки фахову господ. працю. П. Сухова (Львів) говорила про домішку і пресу Т-ва. П. Галушчинська (Бучач) поставила питання вибрати резолюційну комісію у складі пп.: Струтинська, Горбачева, Богачевська, Мартинюкова, Горохович і Терлецька, що прийнято. Від релігійних товариств увійшла до резол. комісії м-р Я. Проців. П. Соколовська (Рогатин) і П. Жовнірчук (Броди) торкаються порядку дискусії. П. Левинська (Дрогобич) нарікає на брак співпраці між С. Г. і С. У. у Дрогобичі. П. А. Микитин старша селянка з Тухлі в поетичній промові вітає п. Русову, п. Штогрин і голову С. Г., пересилає поклін сестрам за Збручем і змагає нести високо прапор С. У. П. Стефанович (Камінка Струм.) жаліється на одного інженіра С. Г., який заявив, що він не потребує співпраці з С. У. П. Хоптякова (Рогатин) виказувала, що С. Г. робить конкуренцію для С. У., бо улаштував навіть курси для немовлят. П. М. Луцький обороняв становище С. Г. П. А. Солтисік, селянка з Боднарів, зясувала положення на Лемківщині. П. А. Рублева (Станіславів) ствердила, що хоч співпраця між С. У. і С. Г. є інакше, однак все є ферментні. Кажуть, що де немає Секції Господиень С. Г., там закладені „Кулаки господиень вейських“. П. Головка (Львів) виказує, що „Жінка“ є дефіцитова тому, бо вона пропагує фемінізм, а це не відповідає молоді. Українське молоде жіноцтво має націоналістичну ідеологію. П. Бандрівська (Сколе) нарікає на С. Г., звертає увагу на Гуцульщину, на справу будови українського театру у Львові і змагає вибудувати дім С. У. П. Горохович (Рівне) заявляє, що вся українська молодь є патріотична і націоналістична, а жіночий рух С. У. має на меті закріплювати жіноцтво до праці для добра нації. Тому нема ніякої перепони для націоналісток працювати в С. У.

ДРУГИЙ ДЕНЬ ЗІЗДУ. — БОГОСЛУЖЕННЯ.

В неділю 10. ч. м. другий день Зізду С. У. за-
чався в 8 год. Службою Божою в пам'ятні т-ва, яку відправив у Волоській церкві о. кан. Д. Лопатинський. Церкву заповнили учасниці з'їзду.

ПРОДОВЖЕННЯ ДИСКУСІЇ.

П. О. Гасин (Стрий) виступила проти феміністичного напрямку органу С. У. „Жінка“. Фемінізм має на меті лиш добро жінки, а не націоналізм цілої нації. Фемінізм ділить націю на два табори. Консолідація можлива тільки тоді, коли запанує націоналістичний світогляд, всеобіймаючий, фанатичний, ексклюзивний, нетолерантний. В імені стрийської філії С. У. домагається, щоб „Жінка“ змінила свій феміністичний напрям на націоналістичний, щоб містила більш актуальний матеріал, статті не виховні і літературні теми, вісті всієї української землі, господарські поради, щоб не було оголошень жидівських, польських і паньствоваї лютерії.

П. О. Кислевська відповідала на вчорашні замітки проти її діяльності як голови Секції Господиень у Сіль. Госп., обстоювала необхідність співпраці С. У. з С. Г., бо є досить місця до праці для всіх. Господарську працю слід вести фахово, не по аматорськи. Кожна жінка мусить скінчити університет С. Г. Учителки по селах організують „кола господиень вейських“. „Ж. Воля“ веде потрібну працю. Всі мусять спільно працювати. (Промову сеніорки жіночого руху оплескувала довго вся зала.)

Далше п. Савойкова (Львів) жалілася, що С. Г. трактує С. У. не як рівноправне краєве т-во, а як піддане т-во. С. Г. повинен дати тільки ви-

сто фахову працю, а С. У. доповнить її. — П. Жеребешка (Ясінська, пов. Городок) апелює, щоб закінчити дискусію про С. Г. — П. Білозорова (Коломия) домагається, щоб творити інструкторські курси також у філіях. За мало людей до праці С. Г. не повинні творити Секції Господиень. — П. Малиновська (Камінка Струм.) є за активізацією інтелігентного жіноцтва до поїздки на села. — П. Соколовська (Рогатин) підносить недостачі освітньої праці. — П. Горохова (Перемішль): Поляки закладають по селах лиш одні „кола господиень“, а в нас є різні жіночі т-ва. Треба усунути цю розпорошеність. П. Косович (Холорів) є за співпрацею С. У. з С. Г. — П. Ст. Філієва (Львів — Мар. Т-во Гіль) вказує на потребу здорової літератури. В бібліотеках С. У. повинні бути католицькі видання. Треба в статуті С. У. зазначити релігійну ідею. Опісля поставила питання, щоб ще цього року в домішках С. У. помістити образ Богородиці з приводу ювілей 900-ліття проголошення Матері Божої Царицею України, та щоб С. У. взяла участь у торжествах з приводу 950-ліття хрещення України, які відбуватимуться в 1938 р. (Оба ці внесення прийнято). — П. Терлецька (Кути) домагається, щоб С. У. відкупила господарську школу в Шибалині, пов. Бережани та поширила її. — П. Чорнітова (Калуш) торкається бюджету і закликає до активності. — П. Мартинюкова (Ст. Самбір) звертає увагу на доріст, на дитячі бібліотеки, на курси, на потребу прогуляток до Крилошу. — П. О. Базильків (Стрий) підносить брак ідеологічної дискусії. „Жінка“ не відповідає духові часу. Лиш всеобіймаючий націоналізм може викликати фанатизм, без якого не вдасться перевести в діло ніяка ідея.

П. Л. Горбачева (Львів) полемізує з націоналістками. Український жіночий рух мав усе на меті добро нації. Жіноча молодь за мало працює в С. У., охотніше йде до міських товариств.

Голова відчитала привіт від п. О. Гузарової з Черновців і п. Ір. Невинської з Ужгороду, які наспіли на з'їзд.

Д-р Ір. Прісневська (Луцьк) підкреслила за мале заінтересування Волиню в Галичині. Лиш одна п. О. Кислевська живо цікавиться Волиню. Вкінці запросила відвідувати Волинь, яка щиро прийме галицьких гостей.

П. Кабарівська (Делятин) просить зацікавитися Гуцульщиною та допомогти їй. — П. Струмеляк (Лани, п. Стрий), солідаризується зі стрийською філією та виступає проти фемінізму.

М-р Островська висловлює ціль жіночого руху. П. Ганасова (Печеніжин) домагається, щоб в кружках С. У. була католицька преса. — П. Рублева (Станіславів) представляє, як на практиці виглядає співпраця між С. У. і С. Г.

П. Стасівна (Перемішль) обговорює справу доросту і молоді. — П. Л. Метельська (Львів) говорить про підготову жінки до громадського життя. Треба більше звертати увагу на виховання молодого покоління. — П. Паламарчукова (Городок) виступає проти видавання нового популярного часопису для жіноцтва, бо „Ж. Воля“ зовсім вистарчає. Брак жінок їхати на села.

П. О. Федяк-Шепарович (Львів) говорить про феміністичну ідеологію. С. У. ніколи не виступав проти добра нації. Фемінізм — це значить, що ми хочемо бути зовсім рівноправними, а не пйонками.

П. Кравців (Львів) виступила проти заробітної праці жінок, яких чоловіки або батьки мають добре платити посади. Націоналізм накладає великі обов'язки на жінок бути господинею, дружиною і матір'ю. Про поневолення жінок націоналізмом не може бути мови. Толерантним можна бути в родинному, але не в суспільному житті. Не можна ставити на одному рівні три націоналістичні групи, бо ФНЕ денунціює. Без фанатизму жіночий рух не досягне нічого.

Голова С. У. протестує проти зводження порохунків і випадів проти груп.

П. Тисовська (Калуш) заохочує передплачу-

вати катоц. часописи для піднесення морального рівня.

П. М. Білякова (Львів) торкається організаційних справ. Гол. Виділ повинен допомогти слабшим філіям. — П. Богачевська (Збараж) вважає, що треба завести внутрішню нормалізацію. Треба усунути непорозуміння з С. Г.

П. Залужна (Золочів) зазначає, що вона німа і підкреслює, що тепер німецька жінка є щаслива. Наші лікарі не мають помічників-доглядачок хорих. Молодь повинна вступати на курси доглядачок і працювати на селі.

П. Опришко, селянка з Грабівця, пов. Стрий, говорить про співпрацю з С. Г. — П. Бандрівська (Сколе) порушила низку актуальних справ.

П. О. Кислевська (Коломия) звернула увагу на міщанство. Треба вшанувати ювілей 50-ліття О. Кобилянської та ювілей У. Кравченка.

П. Малкова (Мости Великі) вказує на konieczність популярного органу С. У. для кружків. „Жінка“ повинна бути самовистарчална. В кожній філії повинна бути організаторка та інструкторка. Брак сил до праці в кружках. Треба викупити дім Лесі Українки.

П. Боцянова, селянка (Конохи, пов. Стрий) виступила в обороні п. О. Кислевської і „Жіночої Волі“. На першому місці повинна бути націоналістична ідея, а не феміністична.

Делегатка з Бібрки просила допомогти в організації та інструкторській праці.

П. Е. Шаркова (Львів, Марійська Дружина) звернула увагу, що в органі С. У. „Жінка“ пакує лаялистичний дух і тому українське католицьке жіноцтво не читає його. Офіційний орган українського жіночого руху повинен звернути більше уваги на релігійні і моральні справи.

Делегатка зі Станіславова говорить про справу доросту і про відродженецьку акцію.

П. Постинюк (Снятин) представляє акцію Жіночих громад і вказує на потребу помочи Гол. Виділу для загроженої Снятинщини.

П. Гриньва (Бучач) говорить про справи молоді.

П. Панасюкова (Львів-Левандівка) підкреслила значення релігійної преси для жіноцтва.

П. Гасюкова (Жовква) обговорює справи жіночої преси і відродженецьку акцію.

П. Хоптякова (Рогатин) подає до відома, що філія С. У. в Рогатині взялася до засновування мануфактурних кооперативів. Цього року мають їх заснувати 10. Треба опікуватися постійно слабими кружками.

В год. 14. голова С. У. зарядила обідову перерву.

ПРОМОВИ С. РУСОВОЇ І М. РУДНИЦЬКОЇ.

Після перерви по дискусії забрала голос п. Софія Русова у справі інтенсивної праці в освітній діяльності. Торкнулась теж статтей „Голосу“, підкреслюючи, що була завжди націоналісткою і веде національну працю до українського народу. Не була і не є теж феміністкою.

З черги п. М. Рудницька відповідала дискусіям та обговорила широко сповазу співпраці з „Сільським Господарем“.

АБСОЛЮТОРІЯ І ВИБІР ВИДІЛУ.

Після того Заг. З'їзд прийняв прелімінар бюджету „С. У.“ на 1938 р. у сумі 26.000 зол. і призначив абсолюторію уступаючому Виділові. Далі на внесок голови комісії-матки п. О. Ціпановської Заг. З'їзд вибрав головою С. У. п. Мілену Рудницьку. До нового Виділу авійшли: М. Білякова, м-р А. Біленька, Л. Бобелякова, м-р І. Гладка, О. Дзьоба, О. Каштанюкова, Л. Метельська, д-р С. Парфенович, О. Ціпановська, В. Свенціцька, Л. Шавякова, О. Шепаровичева, інж. Ірина Шох. Заступниці: М. Головка, К. Голубень, Л. Савойкова, М. Мельникова, М. Козакова, М. Басова. — Контрольна Комісія: Попович Ольга, Майковська Зеновія, Шахова Ірина. Заступниці: Капустієва Анна, Стернюкова Емілія.

Заг. З'їзд закінчився прийняттям низки резолюцій в год. 9-й вечором.

Справлення помилок.

В попередньому числі у звіті подано помилково два прізвища: має бути д-р І. Прісневська а не Трешневська, м-р Проців, а не Проць.

3-місячний курс господинь

3-місячний курс господинь ФІЛІ

Філія „Сільського Господаря“ в Самборі улаштує 3-місячний господинський курс у Самборі з такою програмою: 1) Сільське господарство (агр. Кузьмин П.). 2) Кооперация, її засади і цілі (дир. Бородайко К.). 3) Кооперация молочарська — (дир. Бережницький О.). 4) Годівля дробу, безріг (агр. Кузьмин П.). 5) Наука крою, шиття і трикотажства (п. Хомин — Чижович М.). 6) Домашнє господарство (п. Мен-

„СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРА“ В САМБОРІ.

дінська Д.). 7) Шовківництво (Филипчук Д.). 8) Гігієна жінки (д-р Хомин М.). 9) Українське нар. мистецтво (Хомин-Чижович М.). 10) Ветеринарія (вет. лікар Соневицький Ю.).

На курс будуть приняті двачата з покінченою псеологічною школою. Оплата за 3-місячну науку 30 зол. Наука розпочнеться 15. жовтня ч. Р. Зголошення на курс слати до Філії „Сільського Господаря“ в Самборі, Ринок 27.

УЖГОРОД. Русь — ЧСН (Кошиці) 5:4. Русь виграла на своїм триці з одним із найгірших своїх про-

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Як Ерроль Флін боровся на еспанському фронті...

Закордонний кореспондент польської преси, В. Поліковський, якого на багатьох європейських амбасадах у Валенсії виселяли із кордонів Іспанії, помітив на сторінках маршавського журналу „Флім“ веселий репортаж про побут Ерроля Фліна в Іспанії.

Весною ц. р. еспанські часописи широко розписувалися про ширі симпатії, які фільмові актори з Голівуду виявляють супроти червоного уряду, збираючи поміж собою значну квоту на боротьбу з національним ворогом. Ці гроші привіз особисто до Валенсії делегат голівудських акторів, герой „Капітана Блая“ та „Шаржі легкої бригади“ — Ерроль Флін.

Не треба мабуть додавати, з яким ентузіазмом прийняли представники валенсійського уряду навантаженого доларами популярного актора. Розмовляв із ним не тільки міністр освіти і годинний міністр закордонних справ, Альварес де Вайо, але і сам прем'єр та міністр війни Ляро Кабаллеро. Мало цього. Фліна прийняв окремим чаєм президент республіки Азана та дозволив себе в його товаристві сфотографувати.

Було би може вже на тому і скінчилося, якби не нетакт якогось старшини з оточення Ляро Кабаллеро, що будучи під впливом героїських діл Ерроля Фліна на екрані, запитав його, чи не бажав би він собі, як справжній жовнір, побачити фронт?

Флін пристав на це, що, правда, без надто великого захоплення. Зараз дістав до свого розпорядження люксовою лімузину „Кадіж“,

журналісти згинули в сучасно поміж собою. Ерроль Флін? Випадок? Що за чорт!

Але Лондон не агавив. Телефон за телефоном. Давайте, мовляв, матеріал про Ерроля Фліна! Почали давати по всіх еспанських станціях, командах і т. д. Всюди питали за Фліном. Американцям, який поїхав був автоматом ближче фронту та подавав саме перші вістки про становище військ ген. Франко, перервав нетерпляче товариш, що відбирав телефонogramу, та домагався подробиць про Ерроля Фліна. Справді було в цьому щось дивне та смішне шукати за фільмовим актором, коли гарматні стрільня сипалися до міста і люди наче снопи серед стихійного вихру звалювалися на землю, щоб більше не встати. Тимчасом Лондон повідомляв, що Нью Йорк дістав довірочну вістку про Ерроля Фліна, якого ранили, а може і вбили на мадридським фронті. Вся преса ждала подробиць. Все інше зійшло на другий план. Нью Йорк, Шікаго, Лос-Анджелес, Сан-Франциско, сотні містечок Америки, Канада, ба навіть уся Британська Імперія звернули свою увагу на фільмового героя.

Журналісти забули про небезпеку, коли без перепусток виходили і підземелля. Бігали сюди та туди, стаючи предметом подиву еспанців, які не знали нічого про Фліна. Нарешті, коли коло 3-ої години над ранком втихла стрільня, репортери надавали вістки про останню боротьбу та скупі відомості про Ерроля Фліна, про якого зуміли довідатись тільки те, що актор був за дня в Мадриді, говорив навіть із шефом оборони міста, ген. Міаха, але що з ним сталося далі, ніхто нічого не зміг сказати.

Лише ощадністю здобудеш добробут і незалежність!

МІСЬКА КОМУНАЛЬНА КАСА ОЩАДНОСТІ У ЛЬВОВІ

ВУЛ. ВАЛОВА Ч. 7 І 9

та II Відділи при вул. Городецькій 61 і вул. Жовківській 75

приймають вклади ощадності почавши від 1 зол. Щоби дати змогу купцям і промисловцям помістити денні торги в касі, урядові години укладковим відділі щодня до год. 19:30.

За вклади та їх опроцентування ручить Громада міста Львова цілим своїм майном. 138—

свох жовнірів „ассальто“ (прибійну сторожу) та урядовця „сервісіо еспеціаль“, який віз із собою невідкличну „сальво кондукто“ (перепустку).

Журналісти довідалися з еспанських часописів, що Ерроль Флін подався до Мадриду, хоч приїзд фільмового зіздуна до міста смерті, до міста, де стріли не вгадали днями та ночами, а поорані стрільнями каміниці говорили про жах, голод і нужду, той приїзд нікого не цікавив.

Одного вечора в підземному ресторані готелю „Гран Вія“ при довгому „пресовому“ столі сиділо кілька журналістів, що прислухувалися невгамовній канонаді. Було кілька вбитих осіб, декотро поранив тинк і шиби. Були між ними якісь діти, яких „за гаряча“ фотографували репортери комісаріату пропаганди ще перед перевязкою.

Американці, англичани, французи, себто всі ті журналісти, що надавали до своїх часописів довгі рядки телефонічних звісток, роздзвонювали по всіх командах та пресовому бюрі, торгуючись із цензором за кожне слово, яке треба було скреслити з депеші.

Однак цікавих вісток не було. Журналісти стали намовляти якогось еспанця-шофера, щоб зважився підвести їх ближче фронту, але він і чути не хотів. Врешті якийсь очайдушний, молодий американець, що ставив перші кроки на дорозі важкої, журналістичної роботи, рішив зарискувати. Шофер-іспанець напояв його, щоб, борючись Боже, не запаливав світел, та поблідлий зі страху устими зазнайомлював його із гаслом та відзивом, що обов'язували тої ночі. Врешті поїхали, а грубий кореспондент „Дейлі Експресу“ затирив руки від схвилювання. Решта із запертим відливом ждала на перший телефон. Люди, схвилювані до краю, розказували собі „для відлигу“ дотепи, які в дійсності нікого не розсмішували.

Нараз телефон! Це відозвався Лондон, точніше бюро Юнайтед Прес, яке розпитувало про подробиці випадку з Ерролем Фліном!

Дзвінки та телефони не втихали. До кімнати, де сиділи журналісти, увійшов репортер „Дейлі Експресу“ і зловившись за голову, кликнув. „Далебі, збожеволіти можна! По такій ночі Лондон що 10 хвилин питається про Ерроля Фліна.“ Тоді щойно можна було зрозуміти, що це значить Його Королівське Величство — Зіздун...

Кілька днів пізніше в тому самому ресторані готелю „Гран Вія“ із смідання біля пресового столика шофер, приділений до особи Ерроля Фліна. Він розказував дуже докладно, як приїздив актора з Валенсії до Мадриду, як у товаристві двічі зіли вони обід, закроплюючи його алькоголем і як того самого вечора Ерроль Флін, якому по соняшній Валенсії не припав до вподоби зведно бомбардований Мадрид, рішився вернутися до Валенсії. Не треба мабуть додавати, що вернувся він здоров і цілий, вигідним „кадіяком“ із швидкістю 140 км. на годину.

Якби так Ерроль Флін увійшов був по цьому оповіданні шофера до ресторану на снідання, напевно було би то його останнє снідання...

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітніх змагань.

Кілько коштувало відкриття Америки?

На підставі нововідкритих документів можна приблизно обрахувати витрати на виправу до Америки, почату Колумбом. Король еспанський Фердинанд V. виплатив Колумбові місячно 230 мараведів, за час його дороги до Індії. Мараведі це були гроші, що за часів Колумба відповідали нинішній вартості 20 сот. Правда, що гроші мали тоді велику вартість і що так звана „забаса“ не коштувала ні ко-

До Всеч. Духовенства і П. Т. Парохіян!

О С Т О Р О Г А !

При замовленні дзвонів прохаємо укліно вважати на фірму, в якій замовляєте дзвони, бо ми довідалися, що кількох агентів жидівської фірми Бергера в Станиславові, між іншими Володимир Фельчинський, Вільчинський та Іван Федак розвозять по цілому краю дзвони, вироби того жиди, продаючи їх за наші.

Ми поза Калушем і Перемишлем не маємо ніякої ліярні, а з жидами зі Станиславова не мали і не маємо нічого спільного.

Парохії, що набули вже дзвони у названого жиди, чи його агентів і дістали на них довірочні гарантії, можуть особисто в Станиславові переконавшись, що ціла та ліярня поміщається в чужій теж жидівській буді, що її вартість дуже далека від гарантованих сум.

Ліярня дзвонів
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в Калуші і в Перемишлі.

Страхіття

китайсько-японської війни.

Після вибуху еспанської революції всі воєнні акції, які розігралися на піренейським півострові, вважали ріжні мілітаристи експериментом, який дасть змогу випробувати новітню зброю і її наслідки. Еспанську війну вважають військовими маневрами інших держав; на цих маневрах хочуть випробувати цільність зенітної артилерії, вартість летунських бомб та їх вартість нищення і деморалізації противника. Однак сусідство великодержав, що зберігають міжнародне право, яке не дозволяє вживати газів, не дає змоги випробувати і цього жахливого воєнного засобу.

Зате з Далекого Сходу, від безпосередніх свідків китайсько-японської війни приходять вісті, які перевищують і так жахливі описи воєнних кореспондентів.

Підчас летунського наступу на Шангаї, діялися на вулицях міста сцени, які могли навести на людину божевілья. Важкі японські літаки прилетіли над місто з такою нагальною швидкістю, що населення не встигло навіть втекти в безпечне місце. Автім такого місця навіть не було. Бо куди сховатися перед годинниковою бомбою, що пробиває навіть метрову верству асфальту і бетонові склепіння з такою самою грубістю. Така бомба не вибухає при сильнім ударі, з твердою поверхнею, тільки експлодує в точно означеному часі. У віддалі 100 м. не має права вдержатися при життю ні одна людина.

Автор цього жахливого опису, який у пів години олинився на місці повітряної торпеди, побачив несамопитий своїм страхіттями вид. Багато людських тіл лежало на землі роздертих на кусні. Вантажні авта вивозили трупів кудись, щоб їх там поховати. Пожежна сторо-

Першорядний кравецький салон жіночних костюмів і плащів

1615

О. КІКТИ

15—15

Львів, вул. Пілсудського ч. 12. І. пов.

порукається П. Т. Каїнтазі.
Виконання солідне і дешево.

жа змивала водними струмами потоки крові, що пили вулицями. Якесь американське пара згоріла живцем у своїм авті. Бомба, що спричинила таке спустошення, важила 500 кг. і вбила 1047 людей. Аж моторошно стає на саму думку, кілько лиха моглаб накоїти в Європі бомба, що важить 1.000 кг.

високу ціну терпіння платимо за надуживання жито та алкоголю, Наслідком цих надуживань є ала переміна матерії, артритизм і у високому зрості боля, що повстають наслідком сечового класу в суглобах і м'язових тканин, полікешу в терпінних ревматичних, подагричних та їхнісвих дають

ОСКАРА ВОЙНОВСЬКОГО

...вечерю 10. ч. м. повстала у Варшаві нова
...партія „Стропачтво Праци” з обєд-
...х двох партій: „Хшесціянської Демокра-
...Народового Партією Роботнічою”. Пе-
...а представників обох партій єпископ
...вський відрарив богослуження, підчас
...го. Качинський виголосив проповідь по-
...го змісту. З костела пішли учасники
... місце. По дорозі уладили

Головою начальної ради нової партії ви-
брали ген. Галера, головою управи цієї партії
вибрали Войтіха Корфантоґо. На з'їзді був теж
проф. Ст. Грабський.

11

Білофла має не тільки "Лярус", але та-
ко безліч видавничих архівів і раритетів
і декілька національних павільонів. Педагогі-
чні ідейність чимало в павільйонах освіти,
інформатизму, дитячих захистів, не агадуючи
про шкільні тутки зі знімками, цифрами і ді-
аграмами в багатогло національних павільйонах.
Із шкільної шкільної лавки з еластичним опертям
на стіну у виставковому будинку Фінляндії, пе-
дагігі класно відіде глибоко, мріючи про те,
що на новина прийнялася скрізь у школах.
Фіннотро-гуманіст може студіювати всі роди
шкільної допомоги. Промисловість знаходить мн-
ого класного в окремих павільйонах: купівлі і
приміщення, кооперації і реклами, а тоді тим
і вказують кроці зустрічає вистрацію яко-
го уступу в економічній географії, експонатів
інформації, статистичні дані про експорт та
інші інформації. Із шкільної всіх вітчим, дікар

III.

Це в першу чергу „палата винаходів“, де тріумфуює винахідливий геній людства, багатомісний і безмісний творець світової цивілізації. Ніде більше не відчува я аж так браку знання французької мови, як саме там, де демонструють шлях, що його пройшло людство від стану примітивності думки і побуту архайчних часів до сьогоденного знання і досвіду в усіх царинах. Не розумів я виснажень устних, недоступний був мій свідомості голос фонограмів та зміст численних написів, що їх скрізь зустрічав як коментарі до досвідів, що їх ріжні спеціалісти переводять на очах глядачів. Тільки оптичні враження (експонати, ручні і фільмові покази), підтримувані тут і там інтуїцією або рештками загальноосвітніх студій у часах молодости рятували мою ситуацію в тій палаті знання, що заслуговує на найбільшу пошану людини. Фізика, хімія, математика, астрономія, біологія, медицина... Скільки неймовірних, просто казкових досягнень людського духа маємо в усіх цих діянках у численному їх роз-

Як цікавий документ часу слід теж зареєструвати резолюції повторної управи „Зв'язку Стшелецького" у Львові з мин. неділі, в яких вона рішуче заявляє, що „не злякається погроз, ні терору невідповідальних фанатиків, які є платні чужинні агентами і витрепає не похитно на „кресових" ставниках Польщі, зрошених кров'ю воїнів Я. Пясульського. В обороні приналежності Сх. Галичини до „Малеї" — читаємо далі — понесемо кожну жертву, адобудемося на кожне діло, гірше кривавих листопадних днів 1918 р." Вийняти „З. Стшелецького" висловлює співчуття родинам невинно погиблих поляків і визнає всіх чесно думуючих українців до спільної боротьби з терором та комунізою.

Вертаючись від цих небесних чудес до головного входу Трокадеро зустріла я ліворуч при в'їзді Тюю відокремлений новий будинок у російському стилі. Це не в виставова ефемеріада, як майже всі павільони (навіть німецький, збудований з камінних блоків, які можна буде розібрати і перенести в друге місце). Це палата, призначена для новітнього мистецтва, поки що пуста до показу архитворів французького мистецтва з майже двох тисячеліть. Ці архитвори в кількості 1349 зібрані не тільки з цілою

Франції, але виставили і звели їх в різних музеїв, галерій, приватних колекцій і костелів двох контингентів: Європи та Америки від ленинградського Ермітажу до музею Метрополітан у Нью-Йорку. Тут не тільки образи, але і різьба, гравюри (штихи), майстерні золотницькі і срібницькі вироби, gobelini, цінні рукописи, — коротко: цілість французького мистецького життя всіх поколінь, усіх століть. Колиб Франція не мала на виставі нічого іншого, як тільки цю палату архитворів, то мабуть вже тим булаб закріплена за собою перше місце на виставі. А додатке регіональну частину, де всі провінції пишуться в усій своєрідній красі від півногого Ім стилю павільонів до естетики розміщених експонатів, додайте десятки фахових павільонів, де Франція верховодить, і додайте врешті колоніяльні П багатство, на Лебединому острові Сені, і тоді не буде у вас сумніїв, що міжнародне „Експо 1937 р.“ — в половині представляє Францію, П асторонню велику культуру. П силу і багатство.

В. Несторович

Крім того слід згадати, що конференція „Зйонізму Львівських Легіоністів“ прийняла митнуго невідат у справі т. зв. нормалізації польськоукраїнськнх взаємин такі самі резолюції, як прийняв недавно „Зйоністск Певаякуф“ у Львові.

У Франції помер начальник редакції комуністичного щоденника „Юманіте“ Кутсоріє.
З еспанськи червоні літаки перелетіли над французьким містом Перпінья.

**При зміні адреси просимо
подавати й стару адресу.**
Адміністрація.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.
Адміністрація.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР.

НИНІ У ВІВТОРОК в год. 8. вечором виступить останній раз у Львові світової слави

Мадярська орхестра циганських хлопців
з БУДАПЕШТУ.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР.

Хроніка Совітської України.

з БУРЯКАМИ ЗЛЕ.

Українська совітська преса бе на тривогу з приводу великих „проривів“ на „буряковому фронті“. Уряд і партія суворо наказали копати буряки й заражає вивозити, проте бурякозійні області: Київська, Вінницька й Харківська допустилися величезного розриву між буряками, накопаними (а урожай на буряки цього року добрий) і вивезеними, є райони, де досі вивезено тільки 18% накопаних буряків, не зважаючи на наявність коней, волів, автомашин. Буряки, що лежать довгий час на плянтаціях, тріщать вагу, якість їх розкладають... У цьому не можна не вбачати простого саботажу „націоналістичної погани“ і новий голова ради народних комісарів УССР Бондаренко разом із секретарем Ц. К. партії Косіором поспішають віддати до суду багатьох секретарів районних комітетів партії, голов районних виконавчих комітетів, директорів машинотракторних станцій тощо за саботаж і шкідництво.

ЧИЖ ДОПОМОЖЕ 25 РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ?

Досі, як відомо, найдовший час ув'язнення за совітським законодавством 10 років. Але мабуть такі карі мало впливали, бо московський уряд 2. жовтня ц. р. ухвалив для дальшої боротьби „з шпигунством, шкідництвом, зі спробами організації вибухів, катастроф, підпалів з людськими жертвами й інших диверсійних актів“ установити кару позбавлення волі до 25 років.

КІНЕЦЬ КАР'ЄРИ ПИСЬМЕННИКА
МИКИТЕНКА.

Доводилося вже писати про наближення кінця кар'єри Микитенки, а ось 3. жовтня справу його розглядало правління спілки радянських письменників України; виявилось, що хоч Микитенко 10 років кермував справами письменницької організації, але ввесь час він націоналістичну лінію, був тісно зв'язаний із „запеканими“ ворогами українського народу Любченками і Хвилями, виявилось, що він син куркуля, що він всіляко підтримував свого старшого брата-політичного бандита. На підставі цього його позбавили всіх посад і виключили зі спілки. Черговий етап — це виключення з партії і віддання під суд із загрозою застосування до нього 25-річне ув'язнення, якщо не щось гірше. Характеристична річ, що на тому ж засіданні особливо підкреслювали тяжку злочинність Микитенки письменники, які самі перебувають під підозрінням: Ле, Кириленко, Голошко, Усенко, Тичина. Тичина особливо старається довести свою правдивість останніми творами: „Еспанія“ з такими поетичними перлинами: „Фашистська Німеччина, чи тиб не подавилась?“, „Шабля Котовського“ тощо.

НАЦІОНАЛІСТИЧНА ВОРОЖА РУКА
В ПОЛТАВІ.

Спеціальний кореспондент з Полтави повідомляє до відома московським та київським газетам, що в Полтаві націоналістичні елементи з міської ради дозволили перетворити так звану шведську могилу на сховище для нафти, а музей, де переховувалися пам'ятки з полтавського бою (27. червня 1709 р.) на аерносховище інституту свинарства. Кореспондент закликає викрити ворожу руку, яка робить цю „підлу справу“.

І В ОДЕСІ.

З Одеси скаржаться, що гуртки для вивчення нового виборчого закону працюють переважно українською мовою, забуваючи зовсім про обслуговування жидів жидівською мовою. Так само лекторське бюро при одеському обласному відділі народньої освіти не робить рефератів жидівською мовою. Зрозуміло, що тут ділає чинсь ворожа націоналістична рука!

НОВІ СОВІТСЬКІ УКРАЇНСЬКІ ФІЛЬМИ.

Київська кіностудія випускає декілька нових фільмів: „Багата наречена“ — тема фільму: показ колгоспного села, „Запорожець за Дунаєм“ і кольорову фільму „Сорочинський ярмарок“ за Гоголем. Фільму оформлює архітектор-мистець Кричевський. У с. Сорочинцях зняли вже чимало масових сцен. На території кіностудії готують декорації для знімання ярмарку та садиби Цибулі. Випускається також хронікальна фільма „Квітуча Україна“ з 7-ох розділів, у яких буде показана боротьба за жовтень і соціалістичне будівництво на Україні за 20 років. Вагт би було побачити, як там цвіте Україна?!

НАРОДНІ ТАЛАНТИ.

На Кременчуччині має велику популярність молодий композитор-колгоспник Безнос. Пісні, що їх він складає, співають по багатьох селах. Дуже відомий там теж старий колгоспник Трюх, який майстерно виробляє добрі бандури.

В колгоспі „Гігант“ Дніпропетровської області створено ляльковий театр. Репертуар театру складається виключно з народних казок.

Після трьохмісячних вистав по ССРСР повернувся до Києва український державний жіночий хоровий ансамбль. Він мав всюди великий успіх.

КОЦЮБІНСЬКИЙ ПО РОСІЙСЬКИ.

До 25-річчя з дня смерті Коцюбинського московське видавництво „Академія“ випускає розкішно оформлений однотомник вибраних творів Коцюбинського в перекладах російською мовою.

ВОЄННИЙ СТАН ПРОТИ КОМУНІСТІВ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 11. 10. ПАТ. На основі рішення парламенту президент Бразилії підписав декрет у справі воєнного стану на цілій території Бразилії. Введення воєнного стану домагається від довшого часу військової сфери і міністерство справедливості, бо дійшли до переконання, що в останніх трьох місяцях (коли воєнний стан скасували) комуністичні агітатори розвинули оживлену діяльність між населенням заповідаючи комуністичну революцію ще перед січневими виборами. Уряд приступив негайно до енергійної боротьби з комуністами. Поліція арештувала кільканадцять міжнародних комуністичних агентів і провідників, а яких знайшла багато документів і великі грошові суми.

НОВИНКИ.

— Замовляйте Великий Співаник Червоної Калини! Монументальний збірник 229 найкращих пісень стрілецьких, історичних, побутових та обрядових на хори мішані, мужеські та жіночі в обробці всіх наших відомих композиторів — за редакцією дра З. Лиська. Це широкий і підібраний репертуар для великих концертів, принагідних свят та інших хороших виступів. Це книга пісень, без якої не обійтись ні одному знавцеві чи прихильникові рідної пісні. Тверда тривка оправа. Ціна зол. 28.50, опакуння і порто 1.— зол. Замовляти в „Червоній Калині“, Львів, вул. Зіморівича ч. 12, пош. скрин. 43. 1755

— Найсолідніші футра тільки у Юліана Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3. 1., телефон 254—46.

— Концерт муз. творів на два фортепіяни. В неділю 17. жовтня відбудеться в малій залі Лисенка вечір муз. творів на два фортепіяни у виконанні Тараса Шухевича і Романа Савицького. Є це в українським концертним житті перший цього роду вечір, тому надіємося, що ним зацікавляться ширші круги нашого громадянства. В програмі твори: Бузоні, Шумана, Сен-Санса, Дебісі й ін. чільних представників світової фортепіянової музики. Початок в год. 19.30 веч.

— Українські авдіції в цьому тижні. Львівське радіо передає і в цьому тижні дві українські авдіції. Буде це у вівторок 12. ц. м. в год. 18.10—18.20 гутірка українською мовою інж. Харити Кононенко п. з. „Фахова освіта“ та негайно після неї в год. 18.20—18.40 фортепіяновий речиталь відомого нашого піяніста Романа Савицького, що відіграє „Польонеза Ас-дур“ Лисенка, „Листок до альбому“ і „Прелюдію е-моль“ В. Барвінського та „Інтермеццо“ Н. Нижанківського. В середу в год. 13.45—13.55, як звичайно, тижнева газетка під ред. М. Ковалевського з Варшави.

— Хуліганські виступи ендецьких боївків. В неділю між год. 1—2 попол. група міського шумовиння під кермою ендецьких проводирів повививала шибви в деяких українських установах і крамницях. Розбили вони шильд у книгарні Наукового Т-ва ім. Шевченка і в крамниці Маслосоюзу в Ринку. На вул. Руській розбили шильд у „Доставі“ і в крамниці Устенського та в крамниці Фортуни Нової. Інша група розбила шильд Маслосоюзу при вул. Сапінги. Ще інша „лицарська“ група напала на вул. Личаківській на якогось хлопчину у вишиваній сорочці та побила його до крові. Ці вуличні виступи є немов інавгурацією нової ендецької партії „Партія Праці“.

— Наукові сходина львівського відділу Союзу польських книговодів відбудеться в середу 13. жовтня в год. 19.15 при вул. Булярда 5. На сходинах відбудеться реферат „Бугальтерія звичайна і подвійна в освітленні рішення Н. Т. А“, д-ра Ю. Басехеса.

— Новий шеф прокуратури у Львові. Дотепершній прокуратор окружного суду в Коломиї д-р Юлій Гольчевський обняв уже урядкування як шеф прокуратури окружного суду у Львові. Прокуратором окружного суду в Перемишлі призначений прок. Закшевський зі Самбора.

— Грушки на вербі... але правдиві! До нашої редакції зголосився п. Н., який приїхав із Підгаєць і привіз нам правдиву чудасію... грушку на вербі. У руках тримав наш гість галузку верби, з якої висали малі овочі-грушки. Цю галузку зрівав п. Н. у Підгаєцях у дзвіному дворі тепер розпарцельованому коло залізничної станції. Яким чудом виріс цей дивогляд природи — не міг наш інформатор оповісти. Імовірно давній власник двора заціпив дичку грушки на вербі і його експеримент, видно, повівся. Тепер

Доповніть свою бібліотеку!

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“!

	ціна зол.
Д-р Кость Левицький: УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИ. КИ — спогади	1.20
Д-р Василь Мановський: ГМІНД — спогади	1.40
Д-р Е. Олесницький: СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ, том I—II. — спогади	2.00
Е. Чикаленко: СПОГАДИ, том II—III. — спогади	2.20
Валерія О'Коннор Віліська: ЛИСЕНКИ І СТАРИЦЬКІ — спогади	0.80
Ірина Вільде: ХИМЕРНЕ СЕРЦЕ — новелі	1.20
Василь Софронів: ЛИПНЕВА ОТРУТА — новелі	1.00
М. Рудницький: МІЖ ІДЕЄЮ І ФОРМОЮ — з теорії літературної критики	1.20
Преспер Меріме: БЛАНІТНА КІМНАТА — новелі	1.20
Володимир Островський: СМІХ ЗЕМЛІ — оповідання	3.50
Микола Матвіїв Мельник: КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР — новелі	2.40
Гордій Брасюн: БЕЗПУТНІ — оповідання	0.40
Михайло Возник: ШЕВЧЕНКО І КНЯЖНА РЕПІНА — літ. нарис	0.50

Михайло Возник: БЕЛЕЯ І КОНИСЬКИЙ — літ. нарис	0.40
М. Рудницький: ВІД МИРНОГО ДО ХВИЛЬОВОГО — літ. нарис	4.00
Остан Грицай: ВІДЕНЬ — опіс	0.50
Іван Чернява: НА СХОДІ МИ — повість	1.25
М. Брилинський: СІРІ ОДНОСТРОІ — повість	2.00
Д. Лукилович: Я З БІЛЬШІСТЮ — повість	1.30
Улас Самчук: ВІДНАЯДЕННЯ РАЙ — новелі	1.60
С. Яблонська: З КРАЇНИ ОПКІ І РИЖУ — репортаж з Китаю	2.00
Д'Ореллі: ЧОРТИЦІ — новелі	2.00
Он. Бальзан: ЧАРОДІЯНА ШКІРА — повість	2.00
В. Масютин: ДВА З ОДНОГО, т. I—II. — повість	3.50
Ольга Кобилянська: АПОСТОЛ ЧЕРНІ, том I—II. — повість	3.50
Сальваторе Фаріна: ЛЮБОВ ОПОВИТА БРЕХНЕЮ — повість і новелі	2.00
Кнут Гамсун: ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ — пов.	2.50
В. Буданновський: ЯК ЧОЛОВІК ЗІЯШОВ НА ПАНА — повість	2.50
Володимир Бірчак: ЗОЛОТА СКРИПКА — новелі	2.00
Юрій Косач: КЛУБОК АРІЯДНИ — новелі	2.50
Іван Зубенко: КВІТКА НА БАГНІ — повість	1.50

ХТО ЗАМОВИТЬ В АДМІНІСТРАЦІЇ „ДІЛО“ ВСІ КНИЖКИ — ПЛАТИТЬ ТІЛЬКИ ЗОЛ. 30. — АДРЕСА: „ДІЛО“, РИНОК 10/II.

Жіночі торбинки

сесері, портфелі, портмоне, валізи, ре-
сесери, доручає і направила по найде-
шевлях цнах робітні ринмарсько-галли-
терійна Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Сикстусь-
ка ч. 2 побіч фірми Салімакдра.

Театри.

Великий Театр:

Вівторок 12. X. год. 8. веч. Мадирська
Орхестра Циганських Хлопців.

Театр Рівнобродностей:

Вівторок 12. X. год. 8. веч. „Небесні
альотники“.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича:

ГОРАТИН:

12. X. Ніч під Івана Купала.
13. X. Орлеан.
14. X. Добуш.

Український Народний Театр ім. М.
Садовського.

ЯВОРІВ:

12. X. Хмара.
13. X. Маруся Богуславка.
14. X. Гейша.
15. X. Воскресення.
16. X. Гімн нужди.
17. X. Ніч під Івана Купала.

САДОВА ВИШНЯ:

18. X. Хмара.
19. X. Маруся Богуславка.

ФОТОПЛАСТИНОК.

(пл. Маріївська 5).
„Дальматія: Рагуза, Спалато, Трстено“.

К І Н А.

АПОЛЬО: „Народина зорі“ (Геймор,
Мерх, Мешу).

АТЛІАНТИК: „У сінях розвідки“.

БАНДЯ: „Тайна бригада“, „Любовні
весподівання“.

ПАНЧОХИ

спеціально тонкі зол. 3.50
практичні 1.85
625 „ДІМ ВОЛІЧКИ“ 18-7
Львів, Сикстуська 2 (побіч брами)

ГРАЖИНА: „Шлях до Рю“.

ЕВРОПА: „Пропашний овид“.

КАСІНО: „Капітан Гейлор“.

КОПЕРНИК: „Зназор“ на осн. пові-
ста Дюбенга-Мостовича.

МАРУСЕНЬКА: „Весельчак“.

МЕТРО: „Пісета Дюана Ельмена“.

МІРАЖ: „Масраж“.

МУЗА: „Місця совета“.

ПАКО: „Пісня II матері“ з Мертою
Еберг.

ПАЛЯС: „7-ме небо“.

РІЯЛІТО: „Веш Гур“ з Рам. Новаром.

РАЯ: „Неостерпана дівчина“ комедія.

СВІТ: „Генерал Сутар“ і „Вітний
жол“.

СТИЛІВЕ: „Забороване шаста“ і ревія
ТОН: „Одна на міліон“ із Солею Ге-
віс.

УТИХА: „Простат“ і ревія.

„Ловеш пригод“.

ХИМЕРА: „Сім поліччяків, сім цілун-
ків“.

24 шт. столового накриття 17 зл.
лише у В. ГРИНБЕРГА, Сикстуська 4

Львівське Радіо.

Вівторок, 12 жовтня 1937.

6.15—8.00 Ранішня ауд., 11.15 „На ар-
жарку“ ауд. для молодших дітей, 11.40
Ліст із гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03
Полуднева ауд., 13.45 Легка музика з гр.
пл., 14.00 Верді: III. дія з оп. „Аїда“, гр.
пл., 14.45 Серед божих галів, 14.55 Львів-
ська біржа, 15.00 Ольбрахтові лицарі;
Музика з пл., 15.25 Віжучі вістки з міста
та провінції, 15.30 Господарські вістки,
15.45 Цікаве з п'ятих частей світа, ауд.
для старших дітей, 16.05 Огляд фін. ак-
туаліт., 16.15 Салон орхестра, 16.50 Гу-
тірка, 17.00 Польські козачки з глибини
Паризи, 17.15 Солісти: форт., віол., 17.50
Лови на джу птицю, 18.00, 18.50 Спорт,
18.10 Про факхову освіту, гутірка в укра-
їнській мові, анг. інж. Харитя Кононан-
ко, 18.20 Фортепіановий ресіталь Романа
Савицького (Лисенко: Польонез Ас-дур,
Берлінський: Лістон до альбума, Пре-
людія в-моль, Н. Никаніківський: Інтер-

мец. Резерва: Мала суїта, 18.40 Моршин
осіня, 18.55 Програма на завтра, 19.00
Бессмертні книжки: Іліада і Одисей, ро-
маністи фразж., 19.30 Конкурсна аудіо-
ція, 19.50, 19.55 Гутірка, 20.00 Віденські
дівчата, квартет, 20.45 Веч. дежнік, 21.00
Маскани: „Мандрівник Зането“ оп., 22.00
„Я чи він“ літер. дискусія, на осн. Ан-
дре Мороз, 22.30 Танк. музика з пл.,
22.50 Ост. вістки, 23.00 Концерт бажань.

Середа, 13. жовтня 1937

6.15—8.10 Ран. ауд., 11.15 Оповідання
для молодших дітей, Музика з пл., 11.40
Дебелі: Мала суїта, пл., 11.57 Сиг-
нал часу, 12.03 Полудн. ауд., 13.45 Інф.
газетка в українській мові, 13.55 Легка
музика з пл.; у перерві в год. 14.40
Конкурс ауд. ККО, 14.55 Льв. біржа,
15.00 Ольбрахтові лицарі, Музика з пл.,
15.20 Віжучі вістки з міста і провінції,
15.30 Госп. вістки, 15.45 Хвилина питань
для старших дітей, 16.00 Вчесья гово-
рити, 16.15 Із творчости Желенського,
химер. концерт, форт., скрипка, 16.50
Гутірка, 17.00 Легка кавалерія, 17.15
Танки різних народів, орх., 17.50 Хан-
лина біра студія, 18.00, 18.50 Спорт,
18.10 Шубертова портрет (китиця мольо-
дій з пл.), 18.20 Театр Улви: „Альба
Реджина“ молдавська легенда на осн.
Кармен Сільва, 18.55 Програма на ав-
тра, 19.00 „Батерія“ баталіст. мерио,
19.20 Нар. пісні у анг. хлоп. хор., 19.35
Поэтичний заргості песимізму, 19.50
Гутірка, 20.00 Розр. концерт; у перерві
з год. 20.20 Кутко гумору, Лузіньскі
казки і присовідки, 20.45 Веч. дежнік,
20.55 Гутірка, 21.00 Шопенівський кон-
церт, форт., 21.45 Четвертьгодина по-
еції, 22.00 Концерт: музика до творів
Шекспіра; 22.50 Ост. вістки, 23.00 Танк.
музика з плит.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 12. жовтня 1937.

БЕРЛІН 15.00 Фільм. мелодія, 18.00
Розр. музика, БУДАПЕШТ 12.05 Кон-
церт симф. орх., 17.15 Карнавал Шумана,
18.30, 19.0, 20.00, 21.00, 22.00 „Трістан і
Ізольтда“ оп. Вагнера, 22.45 Циг. музика,
ВІДЕНЬ 15.15, 16.50 Для дітей, 17.20 Спів,
Ручка-альт, 17.40 Форт., 19.40, 20.00 Нар.
пісні, 20.10 Орх. спів, ДАЙТШЛЯНД-
ЗЕНДЕР 14.00, 16.00, 19.10 Музика, 18.00
Форт., КОШНИЦ 18.00 Для Закарпаття,
МІЛІАНО 17.15 Віол., 19.00 19.53 21.00 Муз.,
22.00 Комедія, ПРАГА 12.75 Орх. кон-
церт, 18.10, 18.25 Солісти, 20.20 Вол., 22.25
Суїта в давньому стилі Ірака, РАДІО
ПАРІ 20.00 Форт., 20.15, 20.45 Спів, РІМ
21.00, 22.00, 23.00 „Люба“ оп. Шарпен-
тіра.

Середа, 13. жовтня 1937.

БЕРЛІН 14.15, 15.00 Розр. музика, 17.00
Солісти, 19.10 Романтичне поетурі, 21.00
Концерт орх., форт., БУДАПЕШТ 12.05,
21.20 Циг. музика, 18.15 Віол., 22.10
Форт., ВІДЕНЬ 15.15 Для дітей, 17.30
Біттерові твори, солісти, 19.35, 20.00,
21.00 Симф. концерт, ДАЙТШЛЯНД-
ЗЕНДЕР 14.00, 16.00 Муз. вечоринка, 22.30
Сопата д-дур Нардінга, МІЛІАНО 19.00,
19.50, 20.30, 20.40 Музика, 21.00, 22.00
„Алькасіно е Ніколетта“ муз. жакка Вар-
бєрля, ПРАГА 14.00 Твори Фіме, со-
лісти, 18.05 Пфайфєрові пісні, РАДІО
ПАРІ 19.00 Гумор, 21.30, 22.00, 23.00 „Ле
Комт д'Ор“ оп. Росінія, РІМ 21.00
„Лантоя“ ком. Форіана, 22.15 Розр.
концерт.

РІЖНІ

БЮРО ПОЛАГОДИ у Варшаві Олена
Васильчук, полагоджує всі справи тор-
говельні та дає інформації, заощаджу-
ючи зайву подорож до Варшави. У до-
мініці Бюра постійний салон-вистава
„Гупулка“, що закуповує і приймає в
комісову продаж виробні українського
народного мистецтва, промислу (ки-
лими, ліжники, вишивки, кераміку в де-
ревяну рямбу). Варшава, вул. Мар-
шалковська 97 А, м. 2 (тел. 9-83-93).
1952 13-15

НАКРИТТЯ орбіне та плитерошане —
великий вибір дешево у фірмі Л. Роав-
жєвський, Львів, Академічна 2 (готель
Жоржа). 1707

ХРИСТІАНСЬКА ВІДНОВАЛЬНЯ „Пер-
фект“, Валова 8 направляє, чистить, ви-
вертає всіляку мужеську і жіночу оде-
жу. 1825

ЗА 1 ЗОЛ. перероблює капелюхи жіно-
чі і мужеські КОПЕРНИКА 26, подвірні.
Увага через танок. 1813

На осінь солідні матеріали на мужеські одяги
і рагляни — наймодніші жіночі сукні і
плащі — шкільні мундурки
у великому виборі поручає

МАНУФАКТУРА

Львів, пл. КАПІТУЛЬНА ч. 3.

Пригадую моїм П. Т. Клієнтам, що тепер
найкорисніший час дати зробити рагляни
і футра. — На складі великий вибір най-
ліпших матеріалів. — — —

М. Горбачинський
АКАДЕМІЧНА 3.
тел. 215-91.

МЕШКАННЯ

4 КІМНАТИ, кухня, передпоя, лазничка
з помним комфортом в партері Вадевіх
12 сейчас до айнаму. 1835

В НАМЯНИЦІ „Провітні“, Ринок 10 є до
винайму від дня 1. листопада п. р. біль-
ший львів на другім поверсі. Банжні
інформації подасть Канцелярія Т-ва
„Провітні“ в урядових годинах.
1810 1—2

КУПНО - ПРОДАЖА

ДУЖЕ гарний дім в городчиком і садом,
цілий вільний, біля Листопада при
трамваї, ціна 15.000 зол. „Трансакція“,
Длугоша 1.

ПРОДАМ оказійно фортепіан першоряд-
ний і цілком 7^й, доброї марки на дот-
дних умовах. Робітня фортепіанів, Рай-
жєвський, Львів, Фридриха 10. 1839 1-30

МАТРИМОНІАЛЬНІ

КУПЕЦЬ-провізійєр з осідком у столи-
ці, вільний, літ 35, хоче пізнати інтелі-
гентну ланчочку або бездітну вдову до
літ 30 в цілях матримоніальних. Посаг,
хот невеликий, вимаганий до побіль-
шення доброго інтересу. Поважні зго-
лошення прошу слати до „Діла“ для ч.
5.000, можливо зі знимкою, яку зверну.
1816 1—2

К І Р

Львів, Уейського 6

Тел. 280-88

Станіславів, 3-го Мал 4.

П Л Я Н И

КОШТОРИСИ

Б У Д О В И.

Чи знаєте, що...

всіляке білля мужеське,
жіноче, дитяче і посте-
леве купите найліпше

безпосередньо у фабриці

„Пав“ Львів 5-5
Сикстуська 1.

Ролети, тапети, фіранки дивани,
меблеві матеріали, тапчани, матраци
і т. п.

Проектування і виконання
комплетного путра дому у власних
заведеннях тапієрських і столярських

Т. Кисяк і сини
Львів, пл. Смольки 4

Тел. 24009 і 21985 11—40

БРИТВИ

найліпші, гварантовані, сві-
тових марок продає по най-
нижчих цінах оказійно фірма

С. ФЕДЕР

Львів, Сикстуська ч. 7
Коперника ч. 13 а

Радіоприймач „МАРІОНЕТТЕ“

(до сіт) елімінує львівську
стацію, віддає виразно і чи-
сто між іншими: Будапешт,
Прагу, Штутгард, Київ, Мос-
кву і Варшаву.

Ціна 112— зол.

„ЕКРАВОКС“

Львів, Академічна 11.

Нема
ліпших

як вістря
„ПОЛЬОНІА“

Вже вийшов і продається

КАЛЕНДАР

„Сільський Господар“

на 1938 рік.

ЦІНА 1-50 зол.

Є це велика книга хліборобського
знання. — Хто закупить за готівку 5
примірників, дістає ще один даром
і не платить пересилки. — Пересилка
одного примірника 25 сот., 2—4 при-
мірників 50 сот.

Замовлення звертати на адресу:

„Сільський Господар“ Львів, Ринок ч. 10.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошенні шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в руб.

рнци оголошенн

1 мм. одношпальтовий в тексті і новинах

1 мм. одношпальтовий на першій сторінці

зол. 0.35

зол. 0.60

зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніальні і приязн. кореспонденція по

ауно, продаж, винайм і т. п.

шукаючи праці

слова товстим друком подвійно.

зол. 0.15

зол. 0.10

зол. 0.05

Остатня сторінка 1/1

Остатня сторінка 1/2

Остатня сторінка 1/4

Остатня сторінка 1/8

зол. 480—

зол. 250—

зол. 130—

зол. 70—

Ва редакцію відповідає Олександр Костик

Вид-е Видавнича Спілка „Діло“

З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10.